

Сборник съдебна практика

ЗАКЛЮЧЕНИЕ НА ГЕНЕРАЛНИЯ АДВОКАТ
М. CAMPOS SÁNCHEZ-BORDONA
представено на 26 ноември 2019 година¹

Дело C-625/19 PPU

Openbaar Ministerie
срещу
XD

(Преюдициално запитване, отправено от Rechtbank Amsterdam (Първоинстанционен съд Амстердам, Нидерландия)

„Преюдициално запитване — Полицейско и съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси — Рамково решение 2002/584/ПВР — Европейска заповед за арест — Издаващ съдебен орган — Европейска заповед за арест, издадена от шведски прокурор — Условие за наличие на ефективна съдебна защита срещу решението за издаване на европейска заповед за арест“

1. Съдът отново е изправен пред преюдициални запитвания, при които трябва да се произнесе по въпроса дали прокуратурата (в настоящия случай на Швеция) може да се смята за „издаващ съдебен орган“ на европейска заповед за арест (ЕЗА) по смисъла на член 6, параграф 1 от Рамково решение 2002/584/ПВР².
2. Съмненията на запитващата юрисдикция по настоящото дело и по дела C-626/19 PPU и C-627/19 PPU са свързани с тези на люксембургски съд (дело C-566/19 PPU) и се отнасят по-специално до начина, по който следва да се тълкува решението на Съда OG и PI (Прокуратури на Любек и на Цвикау)³.
3. Същите съмнения са налице и по отношение на прокуратурите на Белгия (дело C-627/19 PPU) и на Франция (дела C-566/19 PPU и C-626/19 PPU), по които дела също представям заключения днес.
4. По-конкретно, въпросът, поставен с разглежданото понастоящем преюдициално запитване, съвпада с един от повдигнатите по дело C-626/19 PPU, съединено с дело C-566/19 PPU, и се отнася до ЕЗА, издадени от прокуратурата с цел провеждане на наказателно преследване.

¹ Език на оригиналния текст: испански.

² Рамково решение на Съвета от 13 юни 2002 година относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите членки (ОВ L 190, 2002 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 3), изменено с Рамково решение 2009/299/ПВР на Съвета от 26 февруари 2009 г. (ОВ L 81, 2009 г., стр. 24) (наричано по-нататък „Рамковото решение“).

³ Решение от 27 май 2019 г. (C-508/18 и C-82/19 PPU, EU:C:2019:456), наричано по-нататък „решение OG и PI (Прокуратури на Любек и на Цвикау)“.

5. Въпреки че принципната ми позиция продължава да бъде застъпената от мен по дела OG (Прокуратура на Любек) и PI (Прокуратура на Цвикау)⁴, както и по дело PF (Главен прокурор на Литва)⁵, останалите заключения, които представям днес, се отнасят до тълкуването на решение OG и PI (Прокуратури на Любек и на Цвикау), както и на постановеното на 9 октомври 2019 г.⁶ по друго сходно дело.

I. Правна уредба

A. Правото на Съюза

6. Препращам към възпроизведените в заключението по дела OG и PI (Прокуратури на Любек и на Цвикау) съображения 5, 6, 8, 10 и 12 и членове 1 и 9 от Рамковото решение.

Б. Националното право

7. Съгласно информацията, предоставена от шведското правителство, член 2 от Förförordning (2003:1178) om överlämnade till Sverige enligt en europeisk arresteringsorder (Правилник № 1178 от 2003 г. относно предаването на лице в Швеция в изпълнение на [ЕЗА], наричан по-нататък „Правилникът за ЕЗА“) предвижда, че ЕЗА се издава от прокурора както с цел провеждане на наказателно преследване, така и с цел изпълнение на наказание лишаване от свобода или на мярка, изискваща задържане.

8. Съгласно член 3 от Правилника за ЕЗА може да бъде издадена ЕЗА с цел провеждане на наказателно преследване, когато е издадена заповед за задържане на издирваното лице, тъй като съществува подозрение, че то е извършило престъпление, за което може да се наложи наказание лишаване от свобода в размер на една или повече от една година.

9. Съгласно твърденията на шведското правителство задържането се налага от съд по искане на прокурора. След като съдът постанови задържането, прокурорът решава при пълна независимост дали да издаде ЕЗА, като преценява по-специално пропорционалния характер на това издаване.

II. Спорът и преюдициалният въпрос

10. На 27 май 2019 г. шведската прокуратура издава ЕЗА с цел провеждане на наказателно преследване срещу XD⁷.

4 Заключение по съединени дела C-508/18 и C-82/19 PPU, EU:C:2019:337; наричано по-нататък „заключението по дела OG и PI (Прокуратури на Любек и на Цвикау)“.

5 Заключение по дело C-509/18, EU:C:2019:338; наричано по-нататък „заключението по дело PF (Главен прокурор на Литва)“.

6 Решение по дело C-489/19 PPU, NJ (Прокуратура на Виена), EU:C:2019:849; наричано по-нататък „решение NJ (Прокуратура на Виена)“.

7 Според прокуратурата XD е заподозрян в трафик на наркотици.

11. След задържането на XD в Нидерландия на 28 май 2019 г. ЕЗА е предадена на Rechtbank Amsterdam (Първоинстанционен съд Амстердам, Нидерландия), който решава да отпрати следния преюдициален въпрос:

„Трябва ли прокурорът, който участва в правораздаването в издаващата държава членка, действа независимо при изпълнение на задълженията си, непосредствено свързани с издаването на европейска заповед за арест, и е издал такава заповед, да се смята за издаващ съдебен орган по смисъла на член 6, параграф 1 от Рамково[то] решение [...], ако преди фактическото му решение за издаване на ЕЗА предпоставките за това издаване, и по-специално неговият пропорционален характер, са били проверени от съд в издаващата държава членка?“.

III. Производството пред Съда

12. Делото е заведено в Съда на 22 август 2019 г. Предвид задържането на XD запитващата юрисдикция иска делото да бъде разгледано по реда на спешното производство и Съдът уважава това искане.

13. Писмени становища представят XD, нидерландското и шведското правителство, прокуратурата на Нидерландия и Комисията.

14. Съдебното заседание е проведено на 24 октомври 2019 г. съвместно със заседанията по дела C-566/19 PPU, C-626/19 PPU и C-627/19 PPU. Явяват се или съответно са представлявани JR, YC, XD, ZB, прокуратурата на Люксембург, прокуратурата на Нидерландия, нидерландското, френското, шведското, белгийското, ирландското, испанското, италианското и финландското правителство, нидерландската прокуратура, както и Комисията.

IV. Анализ

A. Предварителни съображения

15. Въпросът по настоящото дело съвпада с първия въпрос по дело C-626/19 PPU, по който излагам становището си в друго заключение, което също представям днес.

16. Затова препращам изцяло към посоченото заключение. В него разглеждам не само въпроса за съдебния контрол върху ЕЗА, издадени от прокуратурата (до който се отнася и настоящото преюдициално запитване), но и този за възможността прокурорите да се смятат за „издаващ съдебен орган“ по смисъла на Рамковото решение.

17. В настоящото производство Rechtbank Amsterdam (Първоинстанционен съд Амстердам) приема, че шведската прокуратура може да издава ЕЗА, тъй като отговаря на изискванията за независимост, присъщи за „издаващия съдебен орган“ по смисъла на член 6, параграф 1 от Рамковото решение.

18. Тъй като в настоящия случай не се спори относно независимостта на шведската прокуратура, не е предоставена необходимата информация, за да се прецени дали с оглед на конституционноправният ѝ статут и устройствената и функционалната ѝ структура прокурорите отговарят на изискванията, изведени от Съда в решението му от 27 май 2019 г., PF (Главен прокурор на Литва)⁸. Ето защо не мога да се произнеса в това отношение.

⁸ Решение по дело C-509/18, EU:C:2019:457, наричано по-нататък „решение PF (Главен прокурор на Литва)“.

Б. Относно съдебния контрол върху ЕЗА, издадена от прокуратурата

19. Съгласно информацията, предоставена от запитващата юрисдикция, в разглеждания случай ЕЗА е издадена от прокурор след приемането на национална заповед за арест (НЗА), издадена от съд, който вече е разгледал условията за издаване на ЕЗА, и по-конкретно пропорционалния характер на това издаване.

20. Затова положението е аналогично на това по дело C-626/19 PPU, при чието разглеждане достигам до извода, че съдебен контрол, извършен към момента на приемането на НЗА, поради своето естество не може да отговори на „изискванията, присъщи на ефективната съдебна защита“, споменати в точка 75 от решение OG и PI (Прокуратури на Любек и на Цвикау), като тази защита винаги се иска от засегнатото лице и се предоставя посредством производство, в което това лице е можело да се включи и да участва, упражнявайки правото си на защита⁹.

21. Следователно проверката относно изпълнението на условията за издаване на ЕЗА от прокурор, който може да се определи като „издаващ съдебен орган“ по смисъла на член 6, параграф 1 от Рамковото решение, може да се извърши преди издаването на ЕЗА, но не изключва правото на издирваното лице да обжалва пред съд въпросната ЕЗА, щом като тя бъде издадена (освен ако по този начин се застрашава наказателното производство) или когато му бъде връчена.

V. Заключение

22. С оглед на изложеното предлагам на Съда да отговори на Rechtbank Amsterdam (Първоинстанционен съд Амстердам, Нидерландия) по следния начин:

„Издирваното лице съгласно европейска заповед за арест, издадена от прокуратурата на държава членка, която участва в правораздаването и има гаранции за независимостта си, трябва да може да обжалва тази заповед пред съдия или юрисдикция в тази държава, без да е необходимо да изчаква да бъде предадено и веднага щом посочената заповед бъде издадена (освен ако по този начин се застрашава наказателното производство) или му бъде връчена“.

⁹ Заключение по дела C-566/19 PPU и C-626/19 PPU, т. 84.